

Jolanta Bakszas

Nowa Męcinka, gm. Męcinka, woj. legnickie

Informator Archeologiczny : badania 10, 147-148

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- b/ poziom kultury łużyckiej - 3 jamy z ubogim, mało charakterystycznym inwentarzem ceramicznym.
- c/ poziom kultury wielbarskiej /fazy lubowskiej/ - 21 obiektów, w tym m.in. półziemianka o konstrukcji słupowej-plecionkowej, wewnątrz której stwierdzono duże naczynia grupy I C-E, miniaturowe grupy XVIII /wg R.Schindlera/ oraz półfabrykat zielonego paciorka szklanego. Ponadto zarejestrowano budowlę słupową, kształtu prostokątnego, w wypełnisku której stwierdzono m.in. żelazny grot strzały /?/, granitowy leżak żarna obrotowego, przęśliki oraz fragmenty naczyń glinianych. W dwóch paleniskach znaleziono bryłki surowca bursztynowego.

Badania będą kontynuowane,

NOWA HUTA - PLESZOW

patrz
neolit

NOWA MĘCINKA, gm.Męcinka
woj.legnickie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Jolanta Bakszas. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa: kultury łużyckiej z okresu halsztackiego, kultury przeworskiej z okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Osada znajduje się na wschodnim zboczu wzgórza Widoma, w zakolu strumyka, lewego dopływu Nisy Szalonej, około 1 km na północ od zachodniego krańca wsi Nowa Męcinka.

Odkryto 60 jam osadniczych i 71 śladów po słupach. W jamach z okresu halsztackiego znaleziono wyłącznie materiał ceramiczny reprezentowany przez naczynia wazowate, kubki, zdobione czarki, ułamki naczyń malowanego.

Z okresu późnolateńskiego odsłonięto między innymi budynek mieszkalny o wymiarach 6 x 2,5 m. Zawierał on kilka naczyń, żelazną radlicę lopatkową, ciężarek tkacki oraz ułamki żużli żelaznych.

Wśród obiektów z wczesnego okresu rzymskiego należy wyróżnić obiekt mieszkalny, słupowy oraz prostokątne palenisko o wymiarach 140x

90 cm, otoczone glinianą ścianką wysokości 10-15 cm, warstwa kamienia wypełniająca palenisko nosiła ślady przepalenia.

Badania będą kontynuowane.

NOWY TARG, gm. Stary Targ
woj. elbląskie

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadziła mgr Ewa Kazimierczak. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne - szkieletowe użytkowane od końca epoki brązu do V w. n. e.

Zbadano 5,5 ara w północno-wschodniej części cmentarzyska położonego na terenie fermy hodowlanej. Odślonięto 157 pochówków w tym 55 popielnicowych, 44 jamowe oraz 40 szkieletowych. Pozostała liczba to jamy ze spalenizną o nieokreślonej funkcji.

Groby popielnicowe /najstarsza faza cmentarzyska/ uległy największemu zniszczeniu w czasie budowy fermy. Były to, najczęściej, typowe popielnice pozbawione wyposażenia.

Podobnie jak w latach ubiegłych najciekawsze zabytki pochodzą z fazy lateńsko-rzymskiej. Po raz pierwszy wystąpiły w grobach jamowych brązowe i żelazne klamry do pasa o konstrukcji zawiasowej lub trójdzielnej. W kilku zespołach towarzyszyły im brązowe i żelazne zapinki późnolateńskie. Znaczna liczba grobów szkieletowych posiada bogate wyposażenie. Sądząc na podstawie rozmieszczenia darów grobowych /kości się prawie nie zachowują/ pochówki ułożone były na osi północ-południe. W pięciu przypadkach wyposażenie grobu stanowiły kolie złożone z paciorków szklanych różnego typu i bursztynowych płaskich i ósemkowatych.

W grobie 378 obok paciorka melonowatego, 2 paciorków bursztynowych znaleziono 3 zapinki oczkowane datujące obiekt na II w. n. e. Na przełom II i III w. można datować grób 384, który oprócz paciorków szklanych i bursztynowych wyposażony był w dwie zapinki brązowe z drucikowatym kabłąkiem i podwiniętą nóżką.

Badania potwierdzają wyjątkowo długi okres użytkowania cmentarzyska. Po trzech sezonach badawczych wydzielono 385 obiektów grobowych.

Prace będą kontynuowane.